

NehemiaInfo

ČÍNA Krize podzemní církve
IRÁK Válka je zlo rodem z pekla
UKRAJINA Andělé jsou s námi
ETIOPIE Hrdinové víry stále ve službě

Přinášíme změnu
do lidských životů.

Finanční pomoc pro Ukrajinu můžete
zasílat na účet 1057340/2060, v. s. 1009. ■

Neustále se modlete

Obsah

Ukrajina	
3	Pomoc Ukrajině
Misie	
4	Pojď, odpočiň si
Afghánistán	
5	Z teroru do bezpečí
Čína	
6	Krise podzemní církve
Kavkaz	
7	Dárky pro děti
Irák	
8	Válka je zlo rodem z pekla
Ukrajina	
10	Andělé jsou s námi
Ukrajina	
11	Pomoc pro Apostolovo
Tanzanie	
12	Realita v Masajské stepi
Thajsko	
13	Prvních pár týdnů
Etiopie	
14	Hrdinové víry stále ve službě
Účetnictví	
15	Přehled hospodaření za rok 2021
Írán	
16	Zlodějka kabelek

Máte před sebou nové číslo časopisu a za NF Nehemia bych vám chtěl poděkovat, že spolu s námi sledujete dění a zapojujete se do aktuálních výzev, jako je pomoc na Ukrajině. Také za to, že nezapomínáte na pomoc Afghánistánu a na pravidelnou podporu dalších projektů a našich misionářů!

Modlitební dopis jedné mé kolegyně v Bosně končil slovy: „Můžeš za jednu z těchto věcí poděkovat nebo se pomodlit hned teď?“ Nevím, jak vy, já dostávám modlitebních dopisů hodně, také velké množství jiných informací a sleduji zprávy. Máte také někdy pocit, že se to na vás jen valí? Čteme jedno, čteme druhé, bavíme se o tom, čteme dál, píšeme, komentujeme, komentujeme komentáře. A potom... jdeme dál. Rád bych vás proto povzbudil k tomu, abyste tam mezi čtením a čtením „hodili“ krátkou modlitbu. Důvody jsou dva: Bůh skrze modlitby jedná a nám to do srdce dává správný postoj, nasměrování a pokoj.

Následující verše z Bible mohou v dnešním světě, kde je přítomen strach z migrantů, z covidu, z konfliktu na Ukrajině, znít jako radikální výzva: „Vždycky se radujte. Neustále se modlete. Ve všem vzdávejte díky, neboť toto je pro vás Boží vůle v Kristu Ježíši.“ (1. Tesalonickým 5, 16-18)

Nemusíme si samozřejmě dělat žádná pravidla a například končit čtení každého příspěvku v Nehemia Info modlitbou, nicméně v návaznosti na úvodní výzvu v podobě otázky „Můžeš za jednu z těchto věcí poděkovat nebo se pomodlit hned teď?“ bychom se mohli pokusit dívat se na svět a na informace, které naším směrem přicházejí, očima zaměřenými na Boha a „neustále se modlit“.

David Symon,
člen Správní rady

Kam směřuje
naše pomoc?

Pomoc Ukrajině

Miroslava Cásková

Trvalo mi notnou chvíli, než jsem v sobě zpracovala skutečnost, že válka na Ukrajině opravdu začala. Byla jsem jedna z těch, kteří věřili, že v jednadvacátém století už přeci lidé v Evropě válčit nebudou. Situace se však rapidně změnila a mnozí s napětím sledujeme, jak se celá situace vyvíjí. V době, kdy píšu tuto zprávu, již máme týden modlitebního řetězce spolu s postem za sebou a já se ptám: „Bože, kdy tato válka skončí? A jak můžeme pomoci?“ Víme, že tou nejmocnější zbraní, kterou máme, je modlitba, a tu jsme se také rozhodli aktivně používat. Každý den se v osm večer setkáváme s dalšími modlitebníky na Zoomu. Povzbuzuje mě věta jednoho vojáka, která se objevila na internetu: „Když jsme v boji, jako by nějaká neviditelná ruka odrážela střely namířené proti nám...“ To mě povzbuzuje v modlitbách nepřestávat!

Na začátku jsem byla doslova paralyzovaná. Viděla jsem, jak velké nevládní organizace vystřelují jako blesk a okamžitě vysílají kamiony s humanitární pomocí na Ukrajinu. Ale co my? Jak my tři v kanceláři můžeme tak rychle pomoci? Věřím však, že se Pán Bůh do naší problematiky opět vložil. Během 10 dní se k nám přidali další skvělí dobrovolníci a značně přispěli k urychlení praktické pomoci přímo na Ukrajině. V našem týmu přibyla Jarmila Kováčová, která si vzala na starost koordinaci sběrných míst s humanitární pomocí a objednávky zdravotnického materiálu. Dalším velkým přínosem je Zdenka Hudská, která dala život našim sociálním sítím, a Victoria Rýznarová, která nás propojila s dalšími koordinátory přímo na ukrajinské straně a otevřela dveře pro rychlejší a efektivnější přesun humanitární pomoci přímo na západ Ukrajiny. S logistikou nám skvěle pomáhá Richard Jíra a na slovenské straně Jaro Marinica, s nákupem potravin nově Daniel Rychlik, a Vašek Bednář i přesto, že je nyní na misi v Chorvatsku, pomohl i na dálku v mnoha případech dostat ženy s dětmi do bezpečí v České republice.

Díky vašim štědrým darům jsme mohli začít s humanitární pomocí mnohem rychleji. Pomohli jsme spolu s vámi dostat do bezpečí 167 dětí z Otčího domu spolu s 30 dospělými do německého Freiburgu, nakoupili jsme 1 000 krevních vaků pro ivanofrankovskou nemocnici, vyslali kamion se zdravotnickým materiálem pro luckou porodnici a její okolí a převezli dva kamiony s potravinami, hygienickými věcmi a oblečením do církve AOG v Lucku a Lvově, další velký kamion potravin v tuto chvíli odjel ve spolupráci s organizací Krmte hladové do Ternopylu s meziskladem v Polsku. Dodávka léků také dorazila do Lvova přes obětavého ukrajinského podnikatele Sašu či

**I kdyby válka
už skončila,
Ukrajina bude
naši pomoc
potřebovat
dlouhodobě.**

zdravotnický materiál v hodnotě 200 000 Kč ve spolupráci s Janísem Vasilopulosem a „Varnsdorf pro Ukrajinu“ dorazil do polní nemocnice v Bolechivě, a nadále posíláme dodávky potravin a hygienického materiálu nyní už jednotně do Lucku, odkud jej následně místní církve bez přestání posílá dál i na východ Ukrajiny (Kyjev, Mariupol, Sumy Charkov...)

Z počátku, kdy ještě obchody nabízely nějaké potraviny, jsme ještě byli schopni poslat rychlou finanční pomoc (5 000 USD) do Apostolova pastora Pavlovi Golubovi, který se věrně stará o rodiny v okolí, bezprizorní děti a nyní také pomáhá samotným vojákům dodávkami potřebného jídla. Sami se s ostatními místními lidmi při nebezpečí skrývají uprostřed starého betonového bazénu ukrytého pod povrchem v zemi. Finanční pomoc (2 000 USD) jsme také poslali pastorovi Michailovi Balkovi v Mukačevu, který se stará o běžence v jeho okolí a dlouhá léta slouží celým rodinám a nyní také pomáhá vojákům. Dnes jsme také pro něj vyslali již druhou dodávku potravin a hygienického materiálu.

Po celou dobu vidíme, že církve je na Ukrajině velmi aktivní a neúnavně a s velkým srdcem pomáhá lidem kolem sebe. Nepřestává věřit, nepřestává se modlit a stále pokračuje v pravidelných bohoslužbách. Nabízí úkryt, naději, potraviny, léky, ubytování mnohým zoufalým lidem na útěku, tedy hlavně ženám a dětem či seniorům. Nasazují své životy a pendlují bez přestávky mezi jednotlivými městy, aby přivezli humanitární pomoc nebo dostali ženy a děti do bezpečí ven ze země. Jsou to hrdinové stejně jako spousta Čechů, kteří pomáhají zase na české straně. Sbory AC z valašského regionu vzaly do své péče bezmála 70 lidí z Krivého Rogu ze sboru pastora Konstantina Melnika, kterého mnohá léta podporují a kde také Nehemia roky posílá finanční pomoc. Diakonie v tuto chvíli pomohla s ubytováním 135 osobám a zajistila přepravu dalších 90 osob z Ukrajiny.

V tuto chvíli jsme díky vám vybrali 7,3 mil. korun a zodpovědně se staráme o to, aby naše pomoc skutečně dorazila na místo a byla reakcí na poptávku v jednotlivých regionech Ukrajiny. Společnými silami půjdeme rychleji a dojdeme dále. Z celého srdce vám děkujeme za vaši štědrost a zapojení se do této krizové situace. Stále potřebujeme vaši podporu. I kdyby válka již nyní skončila, Ukrajina bude naši pomoc potřebovat dlouhodobě... ■

Pojď, odpočiň si!

David Symon

Jsem nadšený z našich misijních pracovníků! Noví misionáři v Čadu, ve Střední Asii, v Řecku, v Tanzanii, v Thajsku, „staro-noví“ v Chorvatsku, v Kurdistanu, v arabském světě, a další, nikoli „staří“, ale zkušené pracovníci, kteří slouží s Nehemií již delší dobu na různých dalších místech. Je to fajn parta, vzájemně se mnozí znají, inspirují se a učí jeden od druhého.

Chci se teď jejich očima podívat na téma správných hranic v nastavení práce a odpočinku. Toto téma se však vztahuje na každého z nás, nemusíme ani být misionáři v zahraničí nebo být zapojeni naplno v křesťanské službě. Týká se poměrně dost i osob samostatně výdělečně činných, lidí s flexibilní pracovní dobou, matek v domácnosti, ale v podstatě kohokoliv.

Hodně práce a málo odpočinku se pojí s fenoménem vyhoření, což je stav, kdy je člověk totálně vyčerpan a neschopný fungovat a být použitelný, podobně jako vyhořelé poleno vytažené z ohně. Většina lidí tomu rozumí, všímám si ale, že na „vyhoření“, jako hojně využívaný a někdy až zprofanovaný termín, mnozí reagují emotivně. Někteří ho popírají, jiní se v něm vyžívají. „Všichni jsme vyhořeli“ a „odpočinek bude až v nebi“ na jedné straně, a na straně druhé extrém, kdy měl člověk jeden náročný pracovní víkend, v pondělí ráno jde zase do práce a už si stěžuje, že prochází vyhořením.

Pro misionáře v zahraničí v důsledku charakteru dlouhodobé práce daleko od domova, kulturního šoku a velkých duchovních tlaků nabývá vyhoření ještě jiného rozměru. Potřeby na misijním poli se navíc zřídka kdy časem menší, většinou jen rostou a přibývají, jak přibývají kompetence misionáře. Řešením je odpočinek. Ne odpočinek ve smyslu nicnedělání, ale cílený, kvalitní odpočinek, šitý na míru okol-

Ochutnávkou z nové knihy
Z Česka až na konec světa.

nostem a osobnostem jednotlivých misionářů. Mám za to, že misionář by měl umět dobře pracovat a dobře odpočívat.

Často se klade důraz na práci, a je to skvělé a v pořádku.

Lidi jezdí na misi, aby něco vykonali. Nicméně je potřeba, aby misionář pracoval i na odpočinku. Zkušenost ukazuje, že často, když odpočinek nenaplňujeme, tak sám nenastane. Pořád je co dělat. Místo toho musíme aktivně oddělit čas na zregenerování sil, například zanést do kalendáře víkend mimo město, jednou za rok čas na několikátý denní dovolenou a oddělit jeden den v týdnu. To poslední je navíc biblické, ale nikde není psáno, že to má být neděle. O tom, že pro vytížené pastory to je obvykle jiný den v týdnu, asi nemá smysl psát. Radši se svého pastora zeptejte, než mu v pondělí ráno zavoláte, jak rád odpočívá.

Misionář má ohledně odpočívání určité vnitřní pnutí.

Jeho práce je různorodá, tvořivá, často cestuje. Pohledem z vnějšku si to v té zemi docela užívá. Stále se s někým setkává, pije kafe, čaj, jí dobroty, co místní dají, navštěvuje skupinky. Nicméně práce s lidmi, nakolik je zajímavá a naplňující, časem vyčerpá. Misionáři se často cítí tak, že vůbec nic neudělali, a zároveň, že jsou naprosto vyřízení. V některých kulturách navíc člověk ztrácí velkou míru soukromí a je pro lidi dosažitelný téměř pořád. Pro misionáře, podobně jako pro podnikatele, není pevná hranice mezi pracovní dobou a „padla“.

Misionář je v pozici, kdy nemůže striktně říci: „Teď pracuji, teď už ne.“ A to je výzva pro odpočívání. Pokud to jde, může být užitečné nastavit si čas tak, že si misionář pomyslně rozdělí den do tří bloků, například dopoledne (7-12h), odpoledne (12-17h) a večer (17-22h). Dva bloky se snaží pracovat a jeden odpočívat. Pokud třeba ví, že ho dopoledne čeká modlitební setkání týmu a potom večerní akce, na kterou musí přijít dřív, připravit ji a zůstat po jejím skončení s lidmi, může si odpoledne oddělit čas na odpočívání.

Je nutné dodat, že extroverti a introverti odpočívají jinak. Pro někoho je nejlepší, když je sám, zajít si třeba na procházku do přírody, sednout si do kavárny s dobrou knihou nebo se prostě prospat. Někdo jiný zase radši odpočívá prostřednictvím setkávání s přáteli a popovídání si. Někdo má rád sport, někdo hudbu, zahradničení, nakupování, opravování něčeho a tak dále. Je dobré najít si svůj rytmus.

Co pomáhá vám, abyste se „vypnuli“ a odpočinuli od svých pravidelných aktivit v práci a doma? V Česku jsou lidé - v porovnání s jinými nezápadními kulturami - velmi aktivní a odpočívají také aktivně. Často mají „zabookované“ víkendy i několik měsíců dopředu. Je dobré si připomenout, že i takový závazek může být pro některé povahy svým způsobem forma neodpočívání v plnosti. Je dobré někdy nemít v plánu vůbec nic, vzbudit se a spontánně se ráno rozhodnout, co dělat – anebo nedělat vůbec nic, jen tak se flákat.

Ne, nekáží tady evangelium lenosti, jen poukazují na to, že krom toho, že můžeme růst ve své práci, můžeme růst i v tom, jak odpočíváme. Někdo aktivněji, někdo pasivněji. I misionář by měl pojímat odpočinek jako něco, co musí dělat pravidelně, pokud má dlouhodobě on a jeho práce obstát.

Z teroru do bezpečí

Mentor Rama

Děkujeme vám za vaši investici do života afghánských uprchlíků v Albánii! V této nejisté době uprostřed celosvětové pandemie jste neváhali reagovat na tuto novou potřebu s velkorysostí a otevřeným srdcem.

Bezpečí. V létě, kdy Tálibán rychle převzal kontrolu nad Afghánistánem bez ohledu na důstojnost a lidská práva afghánského lidu, se tisíce lidí snažily uprchnout do bezpečí. Situace zasáhla naše srdce natolik, že jsme se okamžitě začali modlit za Boží zásah. V následujících týdnech jsme se dozvěděli, že mnozí z těch, kteří byli evakuováni ze země, budou převezeni do Albánie. Na vstupní povolení do Spojených států zde budou muset zřejmě čekat až rok. Celkem se do Albánie dostalo asi 4 000 uprchlíků, většinou jen s tím, co měli na sobě. Na sbalení věcí nebyl čas! Byli jsme přemoženi těžkostí jejich situace, na druhou stranu jsme však vnímali jedinečnou příležitost dát k dispozici své ruce i nohy a jednat stejně jako Ježíš. Tedy ve chvíli jejich největší nouze poskytnout těmto lidem materiální pomoc, což, jak jsme doufali, také otevře dveře pro sdílení lásky, naděje a útěchy, kterou nám Bůh nabízí v Ježíši Kristu.

Praktická pomoc. S malým časovým odstupem na přípravu se nám podařilo zorganizovat dodávku oblečení, hraček, příkrývek, léků a hygienických potřeb afghánským rodinám, které v současné době v Albánii pobývají.

Učinili jste změnu, která nebude zapomenuta.

A především to vnímám jako něco, co nám je dáno od Boha. Skrze odpočívání Mu ukazujeme naši poslušnost. Když totiž na okamžik zanecháme toho, co děláme, dáváme tak Bohu důvěru, že se to bez nás nezbortí a že se o to a o nás postará i bez našeho horečného úsilí. Skrze pravidelný odpočinek věříme, že Bůh má nad věcmi kontrolu. Často si myslíme, jak Mu musíme ještě více sloužit, být co nejvíce zaměstnaní, stihnout všechny ty dobré věci, pomoci co nejvíce lidem... ale Bůh touží po nás, po nás samých. Misionáři, odpočívejte. Odpočívejme všichni. Pracujme a odpočívejme.

Více o tom, jak dobře pracovat a dobře odpočívat, spolu s tipy pro pravidelnou sebereflexi, můžete najít v nové knize **Z Česka až na konec světa: Praktický průvodce pro misionáře a ty, kdo je podporují (David Symon a Eliška Annadurai, KMS, Praha, 2022, www.krestanskyzivot.cz). ■**

V Albánii našlo útočiště 4 000 uprchlíků z Afghánistánu.

Ačkoli náš tým od počátku usiloval o přímou interakci s uprchlíky, bylo to možné teprve až při poslední dodávce, a to ještě v omezené míře. Máme však naději, že v budoucnu bude takových příležitostí mnohem více, i k přímým rozhovorům, i k jejich povzbuzení. Nicméně máme v táboře kontakty na lidi, kteří koordinují pomoc přímo na místě. Důvěřujeme jim a máme jistotu, že věci, které jsme přivezli, byly přijaty s vděčností a dostaly se k lidem, kteří je skutečně potřebují a váží si jich. (Z bezpečnostních důvodů přikládáme jen pár fotografií. Nehceme přinést bolesti do již tak zraněných životů.)

Pomoc pokračuje. Protože potřeba je stále velká, chceme v poskytování další pomoci pokračovat i přes zimu a na jaře. Prosíme, zachovejte nám v modlitbách svou přízeň a podle svých možností pokračujte v podpoře. Ještě jednou přijměte velké DÍKY za investici do životů těchto vzácných lidí. Učinili jste změnu, která nebude zapomenuta!

K 28. 3. jsme poslali na evakuaci uprchlíků v Afghánistán 1 851 815 Kč a pro afg. uprchlíky v Albánii 10 000 Eur. ■

Pokud byste chtěli podpořit záchrannou misi pro lidi z Afghánistánu, použijte prosím č. ú. 1057340/2060, v. s. 1011. ■

Krize podzemní církve ve světle olympijských her

Monitorují nás všude, počet křesťanů ale stále roste.

Eugene Bach

Krize podzemní domácí církve z pohledu olympijských her. V době, kdy píší tuto zprávu, sledují miliony lidí po celém světě zimní olympijské hry v Číně. Od roku 2008, kdy zde také probíhaly olympijské hry, se však věci dramaticky změnila a není to vlivem covidu.

V roce 2008 se Čína zdála mnohem otevřenější než kdykoliv předtím. Ve vzduchu byla cítit naděje na náboženskou svobodu. V té době také probíhalo setkání vedoucích čínských pastorů spolu s vedoucími AVC z Evropy. Tito pastoři však všechny překvapili svou myšlenkou spolupracovat s vládou a svou podzemní církev legálně zaregistrovat. V tu dobu totiž vláda zmírnila své útoky na církve, i když evangelizace, tisk Biblí, sdílení víry i mezi dětmi bylo stále zakázané. Do skulinek společnosti však pronikal pocit svobody a ten byl nakažlivý. Tato naděje je však již pryč a atmosféra mezi léty 08 a 22 je drasticky odlišná stejně jako léto a zima.

Během olympijských her 2022 je Čína uzavřenější než kdykoli předtím. Úředníci se staví proti světovým vůdcům, kteří jim nevyhovují. Sportovci jsou extrémně uzavřeni a musí se podřídit drsným pravidlům. Totéž lze pozorovat u domácí církve. Z důvodu nového policejního státu a jeho sílící moci dosahuje pronásledování čínských křesťanů historických rozměrů a je horší než za posledních 20 let.

Vztahy, které podzemní církve s vládními orgány budovala, se dostaly na bod mrazu. Svoboda, na kterou se církve těšila, zamrzla. Na druhou stranu počet křesťanů od roku 2008 prudce vzrostl z méně než 70 milionů na více než 150 milionů a tedy již nyní výrazně převyšuje počet členů komunistické strany! Je to také díky tomu, že se křesťané po celém světě za Čínu modlí. Duchovní nepřítel je ale nepochybně počtem nově uvěřivších křesťanů znepokojen a chce tento růst okamžitě ukončit. Ateismus vládne v Číně již více než 70 let a nepřítel by si tuto moc rád udržel.

Není pochyb o tom, že omezení cestování kvůli koronaviru zasadilo všem velkou ránu. Mnoho křesťanských a

neziskových organizací přestalo v Číně působit úplně. Čína, která neměla žádnou covidovou strategii, přišla s některými extrémními pravidly. V době, kdy píší tuto zprávu, stojí náš ředitel v kilometrové frontě na povinné očkování. Ještě v loňském roce jsme se mohli s našimi přáteli setkat tváří v tvář, ale v tuto chvíli se ceny letenek vyšplhaly až na 40 tisíc dolarů! A naše čtyřdenní setkání je stálo 5 týdnů domácí karantény! Kvůli sofistikovanému čínskému elektronickému monitorovacímu systému nemůžeme bezpečně posílat zprávy z naší misie přes internet ani prostřednictvím mobilních aplikací. Osobní setkání je proto jediným způsobem, jak v misijní práci v Číně pokračovat.

„Naše práce se nezastavila,” řekl jeden z pastorů během našeho loňského setkání, „ale naopak se zintenzivnila. Vidíme mnoho lidí přicházet ke Kristu. Volal jsem vedoucím církve a prosil je o další pracovníky. Mnoho evangelistů je však vysíláno bez podpory. Snažíme se proto co nejvíce pokrýt jejich potřeby.” Toto probuzení však představuje velké riziko. Monitorovací systém je snad už úplně všude. Každý musí mít svůj telefon zaregistrován, bez občanského průkazu si dnes v Číně SIM kartu nekoupíte, a pokud se vám to přeci jen podaří, je okamžitě upozorněna policie a čeká vás okamžitě vyšetřování. Vláda během koronaviru zřídila telefonní aplikaci, která sleduje pohyb všech lidí – tedy i členů církve. Místní církve to však nezastavilo.

Čína stále podniká radikální kroky ve snaze nadobro odstranit Bibli ve své zemi. Proto je zde nyní Bibli stále nedostatek. Koronavirus navíc ztěžil financování, tisk i distribuci po Číně. Proto pracujeme na nových způsobech tisku i distribuce, ale jsou před námi nemalé výzvy. Jednou z hlavních výzev je nový falešný překlad Bible, který vydává vláda s cílem, aby byl její obsah přátelštější ke komunistům.

Přepsaná Bible! Oficiální vládní církev a Čínská křesťanská rada (čínské státem schválené protestantské orgány) vypracovaly pětiletý plán, podle kterého má být čínský překlad

**Čína
přepisuje
Bibli!**

Bible více čínský, a to přidáním prvků buddhismu, konfucianismu a komunismu. Plán navrhuje "rozvíjení a prosazování základních socialistických hodnot" a bude na něj dohlížet Národní úřad pro náboženské záležitosti. BTJ již viděla části nového překladu a zde je jeden příklad za všechny...

„Dav chtěl ženu ukamenovat k smrti podle jejich zákona. Ježíš však řekl: 'Nechte toho, kdo nikdy nezhřešil, ať první hodí kamenem.' Když to uslyšeli, jeden po druhém se vytratili. Když se dav vytratil, Ježíš hříšníci ukamenoval se slovy: 'I já jsem hříšník. Kdyby však zákon mohli vykonávat jen lidé bez vady, byl by zákon mrtvý.' Nicméně! To NE-ZASTAVILO růst nelegální podzemní domácí církve.

Čínská vláda kontroluje počet nových členů, kteří mohou být ročně pokřtěni. Vláda dokonce kontroluje, kolik Biblí se smí ročně vytisknout a distribuovat, nic z toho však nezastavilo úžasný růst podzemní církve. Dobrou zprávou je, že se Dobrá zpráva tisknout NEPŘESTALA. Objem je nižší než obvykle, cesty jsou obtížnější, financování je náročné a distribuce je velmi nebezpečná, ale stále probíhá.

Cena jedné Bible je 80 Kč (v. s. 5301). Měsíční podpora misijního pracovníka 2 300 Kč (v. s. 1303). Díky všem, kteří na nás myslíte, díky za vaše modlitby i štědrost! ■

Dárky pro děti

Nikolaj

Vánoce jsou obdobím, kdy se lidé všech věkových kategorií těší na něco výjimečného, na radost a štěstí, na blízcí se svátky a na velmi zvláštní atmosféru. Pro obyvatele Voschod 2 je to také zvláštní čas, čas, kdy děti i dospělí čekají dárky a samozřejmě vánoční setkání. A pro nás věřící je to čas konat dobro a sdílet s lidmi dobrou zprávu. To je ten druh dobra, ve kterém i Nehemia pomáhá!

Každý rok na konci prosince je v našem sboru rušno: někteří shánějí a balí dárky, jiní zdobí místnost, další připravují program pro děti: celý náš tým neúnavně pracuje a každý dává do společného díla srdce i duši.

25. prosince 2021 jsme uspořádali uvítací jarmark. Přímo na půdě našeho sboru, vyzdobeného věnci, betlémem a jedličkou, se konala slavnostní oslava se spoustou her, které vedl Santa Claus (Děda Mráz). Venku jsme nabízeli hostům zdarma čaj, kávu a kakao a čerstvě připravené vafle. Ti, kterým byla zima, se mohli ohřát u ohně a zároveň si s ostatními popovídat.

Po skončení venkovních her byly děti a jejich rodiče pozváni do sálu na slavnostní koncert, kde si děti z nedělní školy Hope připravily písně a básně o narození Ježíše Krista. Vše bylo velmi pestré a dojemné, vystoupily i ty nejmenší děti, všechny se velmi snažily a byly pečlivě připravené! Závěr koncertu patřil dětskému vokálnímu souboru Tropinka, který si mnozí oblíbili.

Vánoční akce, která je i součástí projektu Kráva do každé rodiny přinese vždy potěšení a povzbuzení nejen dětským srdcím.

Po koncertě dostalo všech 300 dětí sladké dárky, které obsahovaly hlavní překvapení - dětskou Bibli! Dalších 200 dárků odvezli naši dobrovolníci do odlehlé severoosetské vesnice Voschod 2. I tam to byla opravdová oslava!

Dárky jsme také poslali dětem (200) do Dagestánu. Jsou to děti z chudých rodin, a přestože dostaly dárky z rukou křesťanů, byly velmi vděčné. Mnozí rodiče se neubránili slzám.

V loňském roce jsme zorganizovali týmy dobrovolníků, kteří navštěvovali rodiny v jejich domovech, takže jsme oslovili asi 200 rodin z Voschodu 2. To vše díky NF Nehemia, který jako věrný přítel již mnoho let poskytuje pomoc z daleké České republiky. Každé dítě i rodič ví, že prostředky na dárky se sbírají po celé České republice, že se mnoho lidí dělí o to, co mají, a hlavně se dělí o teplo svého srdce, protože na něco takového nelze zapomenout nebo zůstat nevděčný. Všichni tito lidé z Voschodu 2 posílají lidem do ČR spoustu vřelých slov o vděčnosti. Jsou to ty nejchudší rodiny a rodiny s mnoha dětmi. Ano, byl to nádherný čas. Díky Bohu! ■

Projekt Kráva do každé rodiny můžete darem na účet 1057340/2060, v. s. 1101. ■

Oslava narozenin v dětském centru. Většina dětí jsou sirotci.

Po obrovském požáru v táboře Sharya jsme měli několikadenní distribuci potřebných věcí. Děti vtáhly mého spolupracovníka do jejich oblíbené hry – házení „petkou“.

Said s fotkou unesené manželky Noor a nezvěstným nejmladším synem.

Válka je zlo rodem z pekla

Benjamin

Válka je zlo, rodem z pekla. Stále vidím, jak zde lidé i několik let po hlavní vlně války stále trpí. Trpí jednak fyzicky, protože stále bydlí jako uprchlíci, a zároveň psychicky, kdy se vyrovnávají s traumaty války.

V našem centru pro jezídské sirotky slavíme jednou za měsíc narozeniny. Jeden chlapec nám řekl: „Jsem za tuto narozeninovou oslavu opravdu vděčný. Slyším v tom zprávu - nejsme zapomenuti, něco znamenáme, máme nějakou hodnotu.“

Ano, za tyto sirotky se v Iráku modlíme. Bůh na ně nezapomněl, naopak, On je Bůh sirotků (Ž 68:5). Jsem také rád, že v uprchlickém táboře v Baadre, kde žije 3 000 rodin, budeme stavět hřiště pro děti. (Doposud zde žádné není.)

Požár. Mehsinova dcera se narodila v uprchlickém táboře. Slyšela o hrůzách a genocidě Jezídů. To je také důvod, proč jsou nyní v uprchlickém táboře. Nepoznala nic jiného než nekonečný les stanů, stovky dětí kolem a ani jedno hřiště. Meshin měl vždy z hořlavých stanů strach. Pamatuje si na několik požárů, ať už v tomto táboře či jinde. Prosil tedy úřady, zda by pro svou osmičlennou rodinu nemohl postavit betonové zdi. Jako zedník věděl, že je tato varianta bezpečnější. Povolení ale nedostal. Pak však jednu noc vlivem vadné elektroinstalace vypukl požár, při kterém shořely dva stany. A v jednom z nich ve spánku uhořela i jeho sedmiletá dcera. Je to tragický příběh malé holčičky, která ani nepoznala normální svět. Narodila se a zemřela v přeplněném táboře... Meshinovi jsme alespoň

**Z místa
záchrany
se stalo
vězení.**

Nové kontejnery na vodu, koberce na studenou podlahu, nové hřiště pro děti a mnoho dalšího!

nakoupili nové karimatky, deky, přímotopy, koberec a další potřebné věci.

Nové koberce... Na stejném místě jsme před začátkem zimy darovali více než pět stům rodinám koberce. Byla to pro ně radostná událost, protože koberec poskytne v zimě tolik potřebnou izolaci od studené betonové podlahy. Přitom jsem se dal do řeči s padesátiletým Jezídou jménem Said. Ztratil vše. Když k nim vtrhlo ISIS, byl zrovna v jiném městě, ale jeho ženu a čtyři děti mu unesli. Po několika letech byly za výkupné vysvobozeny jeho dvě dcery. Tehdy mi řekl: „Jsem za tento koberec velmi vděčný. Doposud jsme měli na podlaze pouze plastovou fólii. Ze všeho nejvíce bych však potřeboval práci. I kdybyste mi darovali tisíc dolarů (míněno velkou hodnotu), byl bych vděčnější za práci. Chci svoji rodinu uživit vlastní prací, klidně i málo placenou, ale se stabilním příjmem. Jakákoliv práce je lepší než žádná!“

Vánoční sbírka přinesla také vděčnost. Díky vaší štědrosti se vybralo 256 000 Kč. Spolu s organizací Shelter Now tak můžeme vyměnit staré a rezivělé nádoby na vodu více než 700 rodinám. Je to velká pomoc a akutní potřeba. Tady v Iráku totiž stabilně voda neteče, proto je třeba ji ve chvíli, kdy je k dispozici, načerpat do velké nádoby (500 l). Teprve pak je možné vodu používat. Kdy však voda zase poteče, nikdo neví. V našem domě nemá-

me hlavně přes léto vodu i několik dní. Představa dřavé a neopravitelné cisterny je frustrující. Jezídové v Baadre dostali před osmi lety cisterny přes OSN. Jejich kancelář však zde již byla uzavřena a žádná další pomoc od nich neproudí. To, že jim my jako církev můžeme dát napít, je přímo symbolické. Není snad naší touhou, aby tento lid již nikdy nežíznil a napil se vody, kterou dává Bůh sám?

Cítat Terezie z Ávily (1515–1582). V mém domácím sboru v Českém Těšíně zazněl v kázání s názvem „Pohled na mé ruce“ citát Terezie z Ávily: Kristus nemá jiné tělo než tvé, žádné ruce, žádné nohy na zemi kromě tvých, tvé jsou oči, jimiž se dívá, soucitně hledí na tento svět. Tvé jsou nohy, jimiž kráčí, aby konal dobro, tvé jsou ruce, jimiž žehná celému světu. Tvé jsou ruce, tvé jsou nohy, tvé jsou oči, ty jsi jeho tělo. Kristus nyní nemá jiné tělo než vaše, žádné ruce, žádné nohy na zemi, jen ty vaše. Tvé jsou oči, jimiž se dívá, soucitně hledí na tento svět. Kristus nemá nyní na zemi žádné tělo, jen vaše.

Pokud jsou tedy mé ruce ruce Ježíšovy, co s nimi uděláme? Pokud jsou mé oči oči Ježíšovy, díváme se na tento svět soucitně? Vždyť Bůh je vždy na straně těch, kterým se ubližuje, těch, kteří jsou nejvíc zranitelní. Na straně dětí, vdov i sirotků. A Ježíš to bere velmi osobně: „Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.“

Pomoc lidem v zimě. Proto se i každý rok v zimě zaměřujeme na pomoc těm nejzranitelnějším. Tito lidé často i ve zdánlivě malých věcech bojují o přežití. Bojují o život, když například začne mrznout a sněžit. Proto organizace Shelter Now (pod níž zde v Iráku pracuji) darovala v těch nejnepříznivějších dnech vdovám, chromým a rodinám starajícím se o sirotky každému 40 litrů nafty do jejich přímotopů. (Přímotopy jsme jim věnovali před dvěma lety.) Celkově jsme pomohli 640 rodinám a darovali jim 25 tisíc litrů nafty. Tato pomoc ale vystačila max. na dva týdny. Dále jsme 120 dětem nakoupili zimní oblečení a boty (tato pomoc byla součástí vánoční sbírky mého těšínského sboru).

Ovoce pro děti. Stále také každou zimu pokračuje projekt, který jsme začali o Vánocích v roce 2018 – Ovoce pro jezidské děti. Rodiče nadšeně reagují: „Naše děti jsou zdravější a nepotřebují tolik léků.“

Co dál? Lidé v táborech jsou vděční za naši pomoc, stále však touží vrátit se domů. Po osmi letech života v táboře se zde cítí spíše jako ve vězení. Z místa záchrany se stalo vězení. Mehsinovi, kterému uhořela dcera ve stanu, se stále v hlavě opakuje nevyslovená myšlenka: Kdybychom se mohli vrátit do naší rodné země Sindžáru, má dcera by dnes žila. Proto vnímám, že je v našich silách mnohem víc, než jen lepší život v uprchlických táborech a zajištění základních lidských potřeb. Věřím, že stejně jako Ježíš dokáže uhasit žízeň navždy (duchovně), tak stejně to dokáže i fyzicky – tedy dá nám nové nápady a způsoby, jak Jezidy vysvobodit z vězení táborů, jak pro ně nalézt cestu k práci a nabídnout naději na budoucnost.

Vše bych chtěl nyní zakončit malým svědectvím.

V časopise Nehemia info 03/21 jsem psal o rozvojovém projektu „Ovce pro rodiny“. Jezídové jsou nejlepší pastýři a tato myšlenka funguje i jinde. Skvělá zpráva je, že jsme dostali dar 189 000 Kč, který tuto pomoc odstartuje pro prvních pět pastýřských rodin. Nedávno jsem seděl se staršími nové vesnice, kde se nyní usadilo 300 Jezidů. Jsou to hlavně pastýři, kterým se podařilo od státu koupit pozemek, a tak začínají budovat novou vesnici. Byli z projektu „Ovce pro rodiny“ nadšeni. Rodiny dostanou mikro kredit v podobě ovčí, který během dvou let vrátí v podobě jiných oveček předáním další pastevecké rodině.

Byl jsem nadšený a přesvědčený, že to je správné místo, kde můžeme začít. Starší kmene mi však řekli, že to není možné. „Proč?“ ptal jsem se. „Protože není možné mít ovce bez vody,“ zněla odpověď. O povolení vykopat studnu totiž již žádali před dlouhou dobou, ale nic se nestalo. Navrhl jsem, že se budu za to hned modlit. V modlitbě jsem prosil Ježíše o požehnání pro tyto vzácné lidi a taky za vodu. Dopili jsme spolu čaj a rozloučili se. Později jsem si vzpomněl na jednoho člověka, který pracuje na podobném úřadu, ale v jiné provincii. Střední východ je totiž o kontaktech. Známost dala známost a dneska jsem měl telefonát, že finální razítko povolení ke studni bylo odsouhlaseno. Bude-li vše fungovat, budeme mít i vodu a využijeme peníze na ovce!

Kéž nám Ježíš ukáže, jak tyto lidi bez naděje na budoucnost napojit, aby již nikdy nežíznil. ■

Nové nádoby na vodu.

Distribuce kobereců.

Andělé jsou s námi!

Roman Kornyjko

Z celého srdce vám všem děkujeme. Všem, kteří jste pomáhali při záchraně dětí z dětského domova Otčij Dom. V minulosti si mnoho těchto dětí prošlo domácím terorem. Vlastní rodiče jim vyhrožovali smrtí. Válka je bohužel opět přivedla do těžké situace. Naše dva dětské domovy se nacházejí v centru nepřátelského dění. Díky vám se nám podařilo zachránit životy 167 dětí ve věku od 1 do 18 let a 30 dospělých z OD a také děti ze státního dětského domova ve vesnici Kopiliv. Všichni jsme nyní v bezpečí v německém Freiburgu. Bylo to doslova za minutu dvanáct, protože hned na druhý den byl Kopiliv obsazen ruskými vojáky. Dalším krokem byla evakuace sedmi dětských domovů rodinného typu (70 dětí a 14 dospělých) do Polska. Nyní se připravuje evakuace Centra pro matku a dítě do Švédska. Jsou to rodiny, které adoptovaly nebo převzaly do péče celkem 112 osiřelých dětí.

Děti jsme evakovali včas. Nyní je jedna z vesnic, kde se nachází náš dětský domov, obsazena okupanty. Druhý DD se nachází v Kyjevě, na který se nyní ruské vojsko chystá zaútočit. Zhruba 15 km od budovy Otčijho domu se zastavilo 70 nepřátelských tanků připravených každou chvíli vyrazit na Kyjev. Nechci si ani představit, co by se mohlo s našimi dětmi stát, kdybychom Kyjev neopustili včas. Už tak se děti potýkají s hlubokými traumaty, nemluvě nyní o tom, že by reálně byly ohroženy jejich životy. Nyní jsou děti v bezpečí a mají budoucnost! Děkujeme! Díky vám všem, kteří jste se do pomoci zapojili. Na každém zachráněném životě máte svůj podíl a velkou odměnu v nebi. Kéž vám to Bůh stonásobně vynahradí.

Tým Otčijho domu, který zde zůstal, momentálně připravuje a nabízí jídlo lidem i vojákům, kteří se rozhodli bránit město,

Popis, jak 167 dětí a 30 dospělých ujíždělo čtyřmi autobusy z Ukrajiny pryč do bezpečí.

kteří ničí bezpilotní letadla a letouny, které mají za cíl bombardovat Kyjev. Připravují je z potravin, které zde ještě zbyly. Poskytlí jsme jim všechny karavany, spacáky a další vybavení ostrova Scarborough, aby se na chladné zemi ve dne i v noci zahřáli. COFFEE LOVE připravuje čaje, kávu, peče croissanty a další výrobky. Minulý týden k nám přijel kamion s jídlem z organizace Good Samaritan, aby podpořil obyvatele Kyjeva.

Andělé jsou s námi! Těsně předtím, než jsme opustili Otčij dom – naše útočiště, jsem shromáždil děti a poprosil jsem je, aby pro tuto chvíli předstírali, že je jim o deset let více, a aby se po zbytek cesty do Německa chovali jako dospělí lidé – tedy v souladu s tímto věkem. Ale slíbil jsem jim, že jakmile dorazíme do cíle, zase jim jejich dětství vrátím.

Vzdálenost ze Svjatopetrovska na kontrolní stanoviště Jahodyn jsme museli překonat na jeden zátah, tedy bez možnosti si odskočit na toalety, protože všude a každou chvíli hrozilo ze vzduchu velké nebezpečí nepřátelských útoků. Z tohoto důvodu jsme před odjezdem požádali děti i dospělé, aby nejedli ani nepili. Všichni bez výjimky reagovali pozitivně a souhlasili. Vzdálenost 500 km jsme tedy jeli bez jediné přestávky.

Vzdálenost 500 km bez jediné přestávky.

Je pravda, že v Rivne jsme se jednou pokusili zastavit na benzinové pumpě, abychom vzali děti na záchod, ale už po pěti minutách se objevily problémy. Později jsme zjistili, že šlo o ostřelování letiště. Policisté, kteří nás doprovázeli, hrdinně kryli čerpací stanici svými těly pro případ, že by ji zasáhl granát, a bezpečně vyvedli naše děti ze stanice. Později řidiče autobusů požádali, aby zhasli světla a co nejrychleji následovali policejní auta. Těm rozsvítili majáky, abychom je mohli jasně následovat a v případě ohrožení aby strhli palbu na sebe. Jsou to skuteční hrdinové.

Nevzali jsme si s sebou ani žádné občerstvení – již dříve jsme totiž zůstali na hranicích, kdy nás polští policisté kvůli našim sendvičům zadržovali a dlouhou dobu kontrolovali. Mysleli jsme si, že jakmile překročíme hranice, budeme si moci v Polsku nakoupit potraviny a zajistit tak jídlo pro naše děti. Na hranicích jsme museli zůstat dalších 12 hodin, a i přesto, že byly všechny děti hladové, vyčerpáním přece jen v autobuse usnuly. Před půlnocí jsme konečně mohli vyrazit do bezpečného prostoru na polských cestách. Kolem osmé ráno se nám porouchal jeden z autobusů, a tak jsme museli nuceně zastavit na jedné z odpočinkových zón. V restauraci Mc Donalds jsme si chtěli zajít na toalety a zde si i vyčistit zuby. Personál restaurace nás okamžitě upozornil, že pokud si u nich nic nekoupíme, nemůžeme jejich toalety využít. Když však uslyšeli ukrajinštinu, okamžitě změnili názor a otevřeli své dveře dokořán.

Rozhodli jsme se dětem udělat radost a odvděčit se jim za jejich trpělivost tím, že jim koupíme v McDonaldu nějaké občerstvení. Když se to však dozvěděl vedoucí restaurace, dal nám 50% slevu na všechno a dětem dal navíc hranolky a koláče. Tímto dobrým skutkem to však neskončilo!

Naše další dva autobusy zastavily u Ashanu, u obchodního domu. Na nákup jídla a pití neměli peníze, protože kreditní kartu jsme měli u sebe my v jiném autobuse. A tak čekali, až přijedeme. Děti si venku masírovaly oteklé nohy. V tu

chvíli si jich všimla jedna paní z Ukrajiny a vyptávala se mě, odkud a kam jedeme. Hned obvolala své ukrajinské přátele ve městě. Přijeli za nimi na parkoviště a vzali je do místní školy, aby si všichni odpočinuli, nakoupili jim jídlo a připravili pro všechny oběd.

Zahrnutí veškerou péčí. Zatímco jsme obědvali, přišli i lékaři, kteří prohlédli všechny nemocné děti a dali jim potřebné léky. Jednomu chlapci dokonce zajistili opravu brýlí u optika. Městský úřad nám naplnil autobusy naftou. Přišla nás také navštívit ředitelka školy a místní dobrovolníci se věnovali dětem. Na tomto setkání se k nám připojil také starosta města Piotr Tatarbunarski a spolu s ředitelkou Lydií nás ujistili, že nám pomohou. Slíbili, že pomohou i dalším uprchlíkům z Ukrajiny, a to nejen potravinovou a materiální pomocí. Všichni se modlí a podporují Ukrajinu! Všechny přítomné naplnila atmosféra lásky.

Mohli jsme si zde skutečně odpočinout a nabrat nových sil. Na cestu nás vybavili velkým množstvím jídla a děti stále jen jedly a byly šťastné. Některé z našich dětí dokonce plakaly dojetím nad veškerou tou dobrotou, kterou během několika hodin prožily. Najednou jsme viděli, že vlastně díky porouchanému autobusu druzí dostali šanci, aby nás zahrnuli svými dobrými skutky a navíc projevíli i ochotu pomáhat dále. Všichni lidé nás vyprovázeli se slzami v očích. Část našich srdcí zůstala s Piotrem Tatarbunarským - s Božími anděly! Celá cesta trvala celkem tři a půl dne, ale nakonec jsme to zvládli. Díky Bohu za jeho anděly! ■

Lidé ukrývající se v chodbě.

Pomoc pro Apostolovo

Pavel Golub

I do Apostolova putuje naše pomoc. Pastor sboru Svoboda v Apostolovu Pavel Golub, který se už několik let stará o bezprizorní děti, nemocné děti, seniory a lidi v nouzi! Aktuálně také o běžence a vojáky v okolí města Apostolovo. Nejlépe vám předáme i aktuální informace z místa, právě ze zprávy, která nám byla od Pavla poslána.

Drazí přátelé, zdravím vás jménem našeho sboru Svoboda v Apostolovu. Naše logo obsahuje slova, která jsou pro nás nyní velmi aktuální: „Sloužíme Bohu, sloužíme lidem.“ Jak tedy sloužíme lidem právě teď, v čase války?

Nehemia nám na počátku války darovala 5 000 USD. Stihli jsme ještě udělat nějaké zásoby. Nyní jsou regály v obchodech prázdné. Staráme se však o potřebné lidi kolem nás. Z darů Nehemie nasytíme 25 – 30 lidí denně a staráme se o zázemí pro vojáky, kteří společně brání Ukrajinu. V našich městech stále častěji znějí po-

Církev se i ve válce aktivně stará o své bližní.

plašné sirény a míst s bezpečným úkrytem je velmi málo. Většina rodin se ukrývá uprostřed bytů, kde nejsou žádná okna. Našli jsme však starý betonový bazén, ukrytý v zemi. Společnými silami jsme do něj udělali přístup, abychom se zde v době ohrožení mohli schovat.

Tři církve v našem kraji přijímají uprchlíky, pečují o staré lidi v nouzi a o skupinu autistických dětí. Stále máme společná shromáždění a modlitby za Ukrajinu a spoléháme na Boží svrchovanost. Nepřestáváme Jej chválit. Děkujeme vám všem, že v tom stojíte s námi. Díky za vaše modlitby a finanční podporu. Společně rozšiřujeme Boží království k záchraně lidských životů.

Mnohokrát vám děkujeme, že v této nelehké době stojíte vedle nás, moc si toho vážíme. Ať vás Bůh žehná. ■

Realita v Masajské stepi

Zuzka S.

Život v Masajské stepi na severu Tanzanie je pestrý a bohatý na nevídané situace. Jsem Pánu Ježíši vděčná, že tady mezi Masaji mohu žít a že On je tady se mnou a pomáhá mi i uprostřed dění, které je daleko od našeho evropského způsobu života. Přijde mi, že se za ty dva měsíce událo plno věcí. Aklimatizaci zvládám, co se týká fyzické stránky, díky Bohu dobře, až na párkrát sluncem spálenou kůži či na občasná bodnutí včelami, které žijí kolem domu (každý týden dostanu cca 2-3 žihadla). Rozvinula se u mne nějaká nepříjemná alergie, která se projevuje kašlem a někdy velkými problémy s dýcháním. Výsledky z krve potvrdily alergii pravděpodobně na kvetoucí trávy a na nějaký druh pylu a plísni. Dostala jsem 2 druhy inhalátorů a další antihistaminika. Ale modlím se za uzdravení, tak se můžete připojit.

Psychicky se mám dobře, i když jsem si tady párkrát i poplakala, protože některé události byly náročné a na dřevě jdoucí. Ale jsem tu ráda a neměnila bych :).

Masajové jsou přátelští, i když nemluví jejich jazykem maa a svahilsky zatím ne moc dobře, tak i přesto komunikace probíhá. Těší mě, že mohu poznávat víc a víc lidí a s některými rozvíjet vztahy.

Když jsem 14. ledna přijela, bylo tu ještě období sucha, pak pár týdnů pršelo, a nyní jsme mohli sít kukuřici a fazole. Podle lidí, jež tu žijí dlouho, by mělo přijít v dubnu opět období velkých dešťů, které rostlinám pomůže. Sklizeň bývá

Po dvou měsících
obklopená jinou
kulturou a zvyky.

**Párkrát
jsem si tady
i poplakala,
ale neměnila
bych.**

v naší oblasti koncem července a v srpnu. Lidem během sucha umřelo mnoho krav, ovcí a koz, pro některé rodiny to bylo zničující. Hodně lidí tu trpí nejen podvýživou, ale jsou hluboko pod hranicí chudoby. Do 400 nejchudších rodin nyní rozvážíme potravinovou pomoc, např. olej, mouku, rýži, cukr, fazole, kukuřici, proso na kaši, která se z něj vaří, sůl, pro některé nejchudší lidi pár koz či ovcí (kozlík a koza či beránek a ovečka). Díky tomu se celkem pravidelně setkáváme asi se šesti pastory ze širšího okolí, s mnoha ženami a s některými dalšími Masaji, kteří se potravinové sbírky účastní.

Pozorovatel. Ve škole jsem se zatím účastnila na hodinách angličtiny a svahilštiny jako pozorovatel a mohla jsem chodit i do MŠ. Podmínky pro vzdělávání jsou v Masajské stepi dost náročné. Někteří z vás přispěli na nákup učebnic. Ke dnešnímu dni se vybralo 28 700 Kč, což zde odpovídá ročnímu platu pro dva pracovníky v zemědělství (takže je to opravdu hodně peněz).

Učit začnu asi po Velikonocích, do té doby potřebuji ještě víc nastudovat svahilštinu, ve které se pak vysvětluje anglická gramatika, slovíčka atd. No, jsem zvědavá, jak to bude. Ty třídy, kde asi budu učit, mají přes sto dětí.

V týmu zatím hodně pracuji prakticky - vařím, peču buchty a housky, uklízím, starám se o hosty, kterých k nám chodí

v některé dny opravdu zástupy, modlím se za lidi..., někdy mám na některých setkáních zamyšlení u Bible, stříhám obrázky do nedělky, vyrábím kartičky na angličtinu.

Snažím se budovat vztahy s lidmi kolem a těším se na to, až budu moci naplňovat, k čemu mě Pán Bůh povolal. Bůh je věrný a pomáhá mi i v situacích, kterým jsem v Evropě nikdy nemusela čelit - např. když postupně dva nejbližší členové týmu měli takové zdravotní problémy (malárie a těžký průběh alergie po bodnutí hmyzem s nemožností dýchat), že jsem se opravdu usilovně modlila, aby neumřeli. Anebo když se protrhla přehrada, vytila se na cestu na silnici a nemohli jsme se dostat domů a museli nouzově přespat v Sucru v jedné masajské rodině.

Člověk někdy prochází hodně pokořujícími situacemi, ze kterých by bez Boha nejrady utekl. Třeba když s vámi v pokoji bydlí roj včel, když neteče několik dní voda, když jedete do nemocnice jako doprovod s holčičkou

s podezřením na akutní zánět slepého střeva a musíte vše vykomunikovat v nemocnici sami, protože ti z týmu, kdo mluví svahilsky, jsou s jinými dětmi v jiné nemocnici... To je pár ze situací, které nejsou jednoduché, ale ve kterých je i zjevná Boží pomoc a blízkost. Mnoho věcí mi však také dělá každý den radost. Díky vašim darům jsme mohli dětem 5. a 7. třídy nakoupit a rozdat učebnice angličtiny.

Kdybyste chtěli dostávat týdenní zprávy o mém životě v Masajské stepi, napište mi na můj telefon +420 739 600 280 a přidám vás do skupiny Zuzka mezi Masaji na What's up.

Děkuju všem, kdo se za mou službu tady modlíte, i vám, kdo přispíváte na šíření evangelia mezi Masaji finančně. Nejblíží spolupracovníci Matthias a Ray také děkují za vaše modlitby za náš tým a za Boží dílo mezi Masaji. ■

Thajsko

Prvních pár týdnů

Jaké jsou první týdny v Thajsku?

Manželé "K"

Zdravíme ze severu Thajska. Je tomu už pár týdnů, co jsme se přestěhovali z Plzně do Chiang Mai. A za těch několik týdnů se toho mnoho událo. Až doposud jsme zařizovali papíry pro vládu a žití tady, vlastní bydlení, seznamovali se s okolím a jak tu věci fungují. Musím říct, že mnoho věcí je pro nás záhadou nebo údivem, ale jak říkají naši spolupracovníci: "Věci jsou jen jiné, nikoliv divné." Nějaký čas jsem si tu zvykal na provoz na silnicích a řízení. Ale už se do toho dostávám. Tady nefunguje hromadná doprava, a tak bez auta se neobejdete. Jenže na silnici je to občas šílené. Je v pořádku potkat tříčlennou rodinu i se psem a nákupem na jednom skútru. Opravdu, jde to. Mraky motorkářů s nulovým pudem sebezáchovy a nákladáky jezdí rychleji než osobáky, div nedriftují do zatáček.

Na druhou stranu jsme si poměrně rychle zvykli na místní stravu. My rádi chilli, a pokud vám nevádí po jídle plivat oheň, thajská kuchyně je něco i pro vás. Trochu jsme bojovali s komáry, válčíme s drzými pouličními kočkami, které si po setmění přivlastňují domy i ulice, ale zvykli jsme si na gekony. Chvilí jsme měli potíže s pumpou na vodu, ale už je to dobré. A teď mám podezření na termity v některých částech domu. Uvidíme.

Co je důležité a hlavní pro tento rok, začali jsme se učit thajštinu. Krásný jazyk. Ale ty tóny jsou zrádné. Obzvlášť když je, jako třeba já, moc neslyšíte. Jedno slovo má i čtyři a více významů dle použitých tónů. Cílem naším i našeho týmu je, abychom do roka dokázali thajsky komunikovat zcela běžně. Tady v Chiang Mai lidé občas mluví anglicky,

ale v Ayutthaye, kam bychom se měli za rok přesunout, s angličtinou údajně moc nepochodíme. Pro mnoho Thajců je angličtina prostě jen turistický jazyk.

Mimo náš tým ve městě jsme se mohli už seznámit i s několika spolupracovníky, kteří se tak jako my chystají do roka k přesunu do nezasazených oblastí Thajska a okolních zemí jako Laos nebo Barma. Ale i právě jih země a Ayutthaya. A v Ayutthaye by se měl posílit tým a zřídit takovou centrálu pro práci mezi místními na jihu a jihovýchodě země. Bohužel v jihovýchodní Asii stále řeší covid velmi vážně, a to trochu komplikuje práci.

Podařilo se nám tu začlenit do thajského sborečku okolo 15 lidí, kde nás už přijali za své. A taky jsme získali přístup do "SOS" vesničky pro děti z horších poměrů, kterým by jinak hrozilo zneužívání v dětské prostituci. Rádi bychom ten rok za nimi jezdili pravidelněji a pomohli, jak bude třeba, místním "tetám a strejdům", kteří se o ně starají. Budeme rádi za modlitby, jak jim můžeme pomoci. Do budoucna bychom se měli zapojit i v nějakých sportovních projektech a nebo časem přijít s nějakým svým vlastním. Ale jak už jsem psal, oficiální sportovní aktivity trochu komplikuje covid.

Moc vám všem děkujeme za modlitby a že na nás myslíte. Moc to pro nás znamená!

Na podporu misie manželů manželů "K" použijte č. ú. 1057340/2060, v. s. 2309. ■

Jak se daří našim
evangelistům v Etiopii
za posledního půl roku?

Hrdinové víry stále ve službě

Bratr Moti

Děkujeme Nf Nehemia a všem dárcům, kteří podporují naše evangelisty v jejich usilovné práci. Tuto podporu dostává celkem 11 pracovníků, kteří se podílejí na zakládání sborů. Všichni tito pracovníci jsou bývalí muslimové.

Tato zpráva je z období, kdy naše země prochází občanskou válkou, vysokou inflací a celkově těžkými časy. V tuto chvíli je občanská válka víceméně pod kontrolou, pouze v některých částech země zůstávají nepokoje a působí zde vzbouřenci. Další problémy naší zemi přinesla také pandemie Covidu, protože způsobila v ekonomice velkou inflaci, což ovlivnilo i životy našich misionářů. Život zde se totiž stává velice nákladným a ceny se stále zvedají. S Boží pomocí ale stále v misijních aktivitách pokračujeme. Bůh nám prokazuje svou milost a chrání nás.

Kolik lidí bylo zasaženo evangeliem? Během těchto šesti měsíců jsme měli možnost oslovit evangeliem 6 187 muslimů (3 741 mužů a 2 446 žen). Sdílení dobré zprávy je naším úkolem. Někteří muslimové se zájmem naslouchají, ale někteří z nich se nás pokoušeli napadnout, protože se jich to velmi dotýká a s evangeliem nesouhlasí. Dobrou zprávu sdílíme s lidmi při práci v zaměstnání, v kavárnách, na pohřbech nebo třeba ve školách. Cítíme, že Duch svatý skrze nás mocně jedná a vidíme mnohé zázraky.

Kolik lidí bylo zachráněno? Mezi těmi, kteří slyšeli dobrou zprávu, byla i velká skupina lidí, která se rozhodla vydat svůj život Ježíši a přijmout ho za svého Pána a Spasitele. Znamená to, že 91 mužů a 56 žen přišlo do církve a 50 muslimů bylo pokřtěno ve vodě i v Duchu svatém. Z těch, kteří se obrátí, činíme učedníky a procházíme s nimi křesťanské základy. Snažíme se vyučování přizpůsobit tak, aby odpovídalo situaci, ve které se nacházejí. Jsme vděční, že máme možnost být prostředníky k záchraně ztracených i v této těžké době. Vidíme, že Bůh mezi muslimy jedná, dotýká se a mění jejich životy.

Nově založené církve. Založili jsme také nově 18 sborů a většina jejich členů jsou bývalí muslimové. V těchto sborech pořádáme pravidelné nedělní bohoslužby, jejichž součástí je i Večeře Páně a služba dětem, páteční modliteb- ní shromáždění a biblické hodiny.

Vyučování nových misionářů. Toto vyučování je nejdůležitější součástí našeho misijního programu, skrze který máme možnost budovat duchovní život křesťanů

pocházejících z muslimského prostředí. Díky tomuto programu jsme schopni posílat misionáře do nezasažených muslimských komunit a rozšiřovat tak zakládání sborů v Etiopii. Z důvodu nedostatku finančních prostředků jsme schopni zajistit vyučování pouze v jednom regionu.

Mezikulturní misijní škola. Díky tomuto misijnímu vzdělávacímu programu jsme v naší službě ještě úspěšnější. K našim krátkodobým misijním vzdělávacím kurzům se nám podařilo založit certifikovanou misijní školu. Krátkodobé kurzy jsou tří až pětidenní a probíhají přímo na misijním poli, zatímco program misijní školy je rozložen do tří měsíců. Součástí vyučování je také nabývání praktických misijních zkušeností.

Tento rok nám Bůh požehnal tak, že jsme přijali 38 misionářů, které můžeme dále vyučovat, přičemž 20 z nich jsou Amharové a 18 Oromové. Po třech měsících dokončili první část vzdělávání a vrátili se do oblastí, kde působí. V druhé části je čeká další 45 denní vyučování, jehož zakončením získají oficiální certifikát. Naše organizace naplňuje poslání, kterým je vyškolení správné lidi pro misijní práci. Naše misijní centrum je letos vytížené, a tak efektivně vyučujeme lidi, kteří jsou odhodlaní vyjít na misi.

Modlete se prosím za naše evangelisty, kteří čelí duchovnímu tlaku a jsou pronásledováni fanatickými muslimy. Za pracovníky, kteří jsou pod velkým tlakem kvůli covidu a dalším problémům, které jsou s tím spojeny. Modlete se za to, aby každého z nich a také členy jejich rodin Bůh chránil, a aby jim Bůh dával moudrost a vedl službu správným směrem. Za to, aby Bůh požehnal zakladatelům sborů a jejich služba nesla ovoce. Za dostatek financí na nákup dopravních prostředků pro naše pracovníky. Mnozí z nich musí chodit dlouhé hodiny pěšky, aby byli schopni se dostat k lidem, kterým se věnují. Za nově obrácené křesťany, kteří jsou pro svou víru pronásledováni. Za naši zemi, která teď čelí občanské válce, vysoké inflaci a ekonomické krizi. Za mír, pokoj a stabilitu v zemi. Za islámské radikály, kteří chtějí ovládnout oblast politiky, ekonomiky a také armádu.

Děkuji za to, že podporujete naši práci, a také za to, že za námi stojíte v modlitbách. Jsme velmi vděční, že vás máme a že máme možnost s vámi spolupracovat! ■

Díky za vaši neskutečnou štědrost!

15

Přehled hospodaření za rok 2021

Projekty	Výdej	Příjem
Hum. pomoc běženci AFG	1 751 815,70	1 906 678,39
Humanitární proj. obec.	11 432,00	478 010,00
Fond náhlé pomoci	13 183,99	232 237,51,00
Humanitární sbírka Irák	531 119,16	1 294 651,00
Perské Bible	129 144,20	154 884,00
Etiopie pomoc ženám	37 225,12	89 182,00
Vánoční sbírka	26 645,43	242 231,22
Pomoc běžencům UA	33 778,68	1 000,00
Kráva do každé rodiny	337 703,74	459 404,57
Celkem	2 872 048,02	4 858 278,69

Lékařská pomoc dětem	28 696,00	23 100,00
Děti neurčené dary	94 942,40	52 140,00
Dětské domovy Ukrajina	1 245 253,32	1 394 333,25
Děti Etiopie- Kofele	1 278 646,19	1 259 913,69
Děti Tanzanie- Masajové	82 627,86	96 642,89
Děti Etiopie- Jimma	828 347,48	1 270 859,25
Severní Korea- pekárna	1 073 892,04	1 054 744,01
Celkem	4 632 405,29	5 151 733,09

Misionáři obecný	62 732,00	43 200,00
Bednářovi- Chorvatsko	136 036,56	513 076,00
Symon David	36,00	600,00
Moldavsko- práce s dětmi	456,00	7 600,00
Zuzka- Tanzanie	203 339,44	486 250,70
Katka- Čad	4 936,24	123 406,00
Vretonkovi	25 276,00	69 890,25
Bohunka- Persie	50 579,02	76 317
Wojnarovi	1 366 457,39	1 492 044,08
Jaro Feneš	58 975,20	51 220,00
Felagund- Střední Asie	8 971,07	149 517,80
Ivana- Střední Asie	435 106,00	530 100,00
Eliška- Jižní Asie	1 359,00	22 650,00
MP- arabský pol.	457 237,26	464 057,40
Manželé "K"	21 907,80	365 130,00
Austrálie- M + T	170 800,00	110 000,00
Celkem	3 004 204,98	4 505 059,23

Projekty 2021	Výdej	Příjem
Humanitární projekty	2 872 048,02	4 858 278,69
Pomoc dětem	4 632 405,29	5 151 733,09
Misionáři	3 004 204,98	4 505 059,23
Podpora nár. církví	803 716,74	1 061 841,83
Stavební a mis. projekty	64 697,97	404 362,30
Servisní projekty	9 137,07	32 213,28
Ostatní dary	1 807 769,33	2 510 603,44
Celkem projekty výdej	13 193 979,40	18 524 091,86
<i>Pro srovnání v roce 2020</i>	<i>10 791 378,72</i>	<i>10 765 787,67</i>

Projekty	Výdej	Příjem
Čína- hum. pracovníci	126 720,14	127 509,00
Podpora nár. církví a pastorů	960,00	6 000,00
Ukrajina- Pavel Golub	4 896,00	30 600,00
Ukrajina- Michail Balko	15 892,00	1 200,00
Ukrajina- Konstantin Melnyk	49 489,20	33 695,00
Ukrajina- Donbas	64 751,79	80 448,68
Etiopie- evangelisté TFM	306 017,45	527 120,00
Etiopie farma	17 482,00	11 200,00
Etiopie Bible	7 854,78	8 233,00
Čína- Bible pro Čínu	200 565,38	179 036,15
Jakutsko- misionáři	8 208,00	51 300,00
SA- evangelisté	880,00	5 500,00
Celkem	803 716,74	1 061 841,83

Stavební proj. , mis. proj.	64 121,97	400 762,30
Izrael- lesy na Karmelu	576,00	3 600,00
Celkem	64 697,97	404 362,30

Misie.cz	2 099,70	0,00
Vzdělávací kurzy a akce	7 037,37	32 213,28
Celkem	9 137,07	32 213,28

Příspěvky zahraniční misie	1 304 187,00	1 655 426,40
Neurčené dary	503 582,33	855 177,04
Celkem	1 807 769,33	2 510 603,44

Projekty Nehemia a variabilní symboly:

Platby v ČR (účty bez bankovních poplatků):
Citfin Praha • číslo účtu: 1057340/2060
(Možnost zasílat dary i v jiných měnách než jen v CZK.)
ČSOB Havířov • číslo účtu: 100113352/0300

Sponzor: QUANTUM SOLIDUM
QUANTUM SOLIDUM | **RENOMIA NETWORK**
WWW.QUANTUMSOLIDUM.CZ

1000	HUMANITÁRNÍ PROJEKTY
1001	Fond náhlé pomoci
1002	Irák - pomoc Jezídům
10021	Irák - pomoc ženám
10022	Irák - pomoc dětem
10023	Irák - Sindžár
1003	Lékařská pomoc dětem
1004	Perské Bible - Írán
1007	Pomoc ženám - koza do každé rodiny
1009	Ukrajina - uprchlíci
1010	Pomoc uprchlíkům - obecný
1101	Kavkaz - kráva do každé rodiny
1120	Ukrajina - dětské domovy
1202	Děti Etiopie - Kofele
1203	Děti Tanzanie - Masajové
1204	Děti Etiopie - Jimma
1301	Severní Korea - pekárna
1302	Čína - vodovod
1303	Čína - humanitární pracovníci
2000	MISSIONÁŘI
2101	Chorvatsko - Václav Bednář
2102	David Symon
2103	Moldavsko - práce s dětmi

2201	Tanzanie - Zuzka S.
2202	Čad - Kateřina P.
2301	Asie - Vretonkovi
2302	Misijní práce mezi persky mluvícími lidmi
2303	Wojnarovi
2304	Jaro Feneš
2305	Felagund - misie ve Střední Asii
2306	Ivana - Střední Asie
2308	MP - arabský poloostrov
2309	Manželé "K" - Asie
2501	Thomas a Marcela Hemphillovi
3000	PROJEKTY PRAKTICKÉ POMOCI
3102	Pracovní výjezdy - praktická pomoc
3301	Izrael - obnova lesů na Karmelu
4000	ROZVOJ KRÁTKODOBÉ MISIE
5000	PRACOVNÍCI NA KARMELU
5101	Ukrajina - pastor Pavel Golub
5102	Ukrajina - podpora romských pastorů
5103	Ukrajina - pastor Konstantin Melnik
5104	Ukrajina - Doněcká oblast
5201	Etiopie - evangelisté TFM
5202	Etiopie - farma

5203	Etiopie - Bible
5301	Čína - Bible pro Čínu
5302	Jakutsko - Ilja a Aňa
5303	Evangelisté ve Střední Asii
6000	SPRÁVA PROJEKTŮ A PROVOZ ORG.
6004	Neurčené dary
6410	Mzdy a dotace na mzdy
8000	SERVISNÍ PODPORA MISIE
8104	Vzdělávací kurzy Kairoa a akce
8201	Časopis Nehemia INFO

Redaktor Miroslava Cásková
Korektury Břetislav Dršťák
Adresa redakce Nehemia Info
Selská 29,
736 01 Havířov-Bludovice
Česká republika
703 438 026
Telefon office@nehemia.cz
E-mail www.nehemia.cz
Web facebook.com/NehemiaCZ
Facebook Registr. číslo: MK-ČR E 14261

Bibli čtou všichni
včetně teenagerů,
kteří ji sdílejí se
svými kamarády.

Írán

Zlodějka kabelek

Elam

„Stále se setkáváme s novými příběhy o tom, jak Íránci přicházejí ke Kristu právě na základě čtení Nového zákona. Jako například Shirin, která se na počátku tohoto roku začala do Nového zákona. Na vnitřní obálce bylo telefonní číslo pro případ, že by se čtenář rád dozvěděl něco více. Shirin měla při čtení mnoho otázek, a tak na dané číslo zavolala. Telefon zvedla Zahra, která ji vysvětlila, kdo je Ježíš.

Zlodějka kabelek. Volaly si spolu několik týdnů, až Shirin uvěřila. Poté však učinila neobvyklé vyznání. Přiznala se, že Nový zákon našla v ukradené kabelce. „Jsem zlodějka kabelek,“ vysvětlovala dále. „Běžně ukradnu 8 kabelek denně. Ale za poslední dva týdny, od té doby, co se učím o Ježíši, už dál krást nedokážu. Nedávno jsem ukradla jen jednu a cítila jsem se strašně provinile.“

Zahra pomohla Shirin najít práci, tak aby se dokázala postarat o své tři děti a nemusela již více krást. Dokonce začala s námi studovat Bibli a je napojená na naši církev. Její pozoruhodný příběh nám připomíná, že Bůh stále mocně jedná a usvědčuje lidská srdce a skrze své Slovo přitahuje lidi k sobě.

„**Prosím, pošlete mi Bibli,**“ napsal jeden íránský mladík poté, co se díval na perský křesťanský TV program. Po měsíci se ozval znovu: „Vaši Bibli jsem dostal, ale v naší rodině uvěřili další čtyři lidé. Prosím, můžete mi poslat více Biblí?“

Jeden nový vedoucí v církvi napsal: „Jsem přemožen radostí, poprvé v životě jsem si mohl přečíst celou Bibli, to v minulosti nebylo možné.“ Nyní sdílí evangelium s dalšími Íránci s ještě větším zápletem.

Mona se rozhodla jít za Ježíšem. S velkou radostí získala od jednoho vedoucího Biblí. Zanedlouho se mu však opět ozvala se slovy: „Prosím, mohla bych dostat ještě

jednu Bibli? Má sestřenice ji u mě našla a naléhala: „Prosím, dáš mi svoji Bibli? Chtěla bych si ji přečíst.“ Její přání jsem jí splnila.

Po celém Íránu je mnoho takových lidí toužících a hladovějících po Božím slově. Nikdy v minulosti jsme neměli příležitost takto oslovovat Íránce. Hlad po Božím slově je opravdu velký a v neposlední řadě posiluje všechny věřící kolem.

Moc Božího slova. Když se Boží slovo dostane do rukou Íránců, proměňuje jejich srdce a církev roste. Jsme také hluboce přesvědčeni o tom, že Írán může být Božím slovem a Boží láskou naprosto proměněn.

Šestiletý íránský chlapec Nima byl nadšený, když od svých rodičů, kteří v loňském roce uvěřili, dostal ilustrovanou dětskou Bibli. Jednoho dne přijel na návštěvu dědeček (nevěřící) a Nima mu okamžitě přinesl ukázat svou novou Bibli. Posadil se s ní dědečkovi na klín a nadšeně začal vyprávět o hlavní postavě – Ježíši jako Spasiteli, který vstal z mrtvých, aby zachránil svět. Dědeček mlčky naslouchal, jak Nima se svou dětskou vírou velice jednoduše vysvětluje evangelium a naději, kterou přináší všem, kteří věří...

Proto mám také obrovskou radost, že i nyní – během perského novoročního svátku – křesťané po celém Íránu směle rozdávají Nové zákony. Rozdali jsme křesťanům desítky tisíc Nových zákonů a evangelizačních knih, aby je mohli darovat svým rodinám a přátelům a rozdávat je během evangelizačních akcí, které budou pokračovat až do začátku dubna. Budeme vděční za vaše modlitby.

Finance na tisk íránských Biblí můžete zaslat darem na účet 1057340/2060, v. s. 1004. ■